

putieni tutun cu care sa spariem tientarii.

V'amu scrisu astfelii, d le redactoru, ca prin ceteira in diurnalul d-v. sa vada si fratii si parintii nostri ce vieta ducemu: vre-o două dile ne au cîntatu tunurile, acum numai niste dobitoci de turci au voituri eri a veni a ne atacă. Totu ni se spune mereu ca o sa trece Dunarea; primavîra a trecentu eu fragile si ciresiele, vîr'a cu caise, miere, si prune, pepeni, si totu n'amu pututu trece in Turcia' ca sa mâncâm pomele care ni se spune ca suntu forte bune in Turcia'; ne este frica sa nu se culgea si viile, si sa n'avem parte a mâncă din struguri si aditii de credinciosii lui Mohamed.

Eu am scrisu cîtu m'a taiatu capulu; adaogati si d-v. ce credeti ca mai e de lipsa, si nu incetati a cere imbutatarii pentru noi.

Alu d-v. si alu patriei gata a o aperă.
Unu voluntariu dela Bechetu.

Ierasi simptome.

Magiarii au patito' cu meetingurile ca omenii lui Ulysse cândau au desfundat sacul cu venturile. Au deschis sirulu meetingurilor pentru turci, pentru-că sa nu poată impedece pe cele contrarii pentru rusi si caușa creștinilor din orient. Pôte chiaru astazi este unul serbescu intrunitu la Rum'ea in altu orasului locuitu de serbi, unde voru fi reprezentati toti serbii din Ungaria' de sudu. Despre acestu meetingu se afirma ca va primi resolutiunea meetingului croat din Agram, cu deosebirea ca ei asupra sortiei Erzegovinei si Bosniei nu se voru pronunciá de locu. — Persone de influentia la serbi suntu in contrâa acestor demonstratiuni fără de scopu.

Atitudinea Serbiei din tempulu din urma a datu multu de lucru oficioselor dela noi. Serb'ea este decisa a intră in actiune, consiliul de ministri numai fără unu votu, alu ministrului de justiția, s'a pronunciato' pentru actiune. Froii nostri din birouile redactiunilor s'a alarmat puitien de acestă „impertinentia“, compatimescu pe serbi pentru lovitile ce au sa le capete din nou; dara numai

Că sa vîda actualitatea din departare si posteritatea ce presiedinte amu avutu si ce vice-pres. avem inca la Asociatiunea tranna, reproducemu după „Gaz. Trans.“

Discursul

presedintelui „Asociatiunei transilvane“ Iacobu Bologa, tenu tu cu ocaziea deschiderei siedintelor adunării generale a XVI. la 24 Iuliu st. v. (5 Augustu c. n.)
1877 in Blasius.

Stralucita adunare! Onorabililor Domni si frati!! Asiu avea, că celu ce suntu pâna in momentu că presedinte alu „Asociatiunei transilvane pentru literatură romana si cultură poporului romanu“ — a deschide simbolamente si in data siedintăi adunării nostre generali din estu anu, si a privighiă apoi, că discutarea si deliberaarea asupra tuturor obiectelor din programă publicata sa decurgă in ordinea cea mai buna, si sub cea mai strictă observare a statutelor, pre alu caroru temeiu amu convenit uci.

In acestu modu asiu satisfacă oficiul meu de o parte, ier' de alta parte asiu corespunde pôte asteptări multor'a, la tóta intemplarea inse de siguru indreptatitei recerintie, de a economisă cu scurtul tempu, ce ne stă la dispositiune, cîtu se poate mai bine, mai cu crutiare.

Déca inse cu tóte acestea amanu pentru vreo-cîteva minute deschiderea siedintei, décanu dan locu mentionatei discutări si deliberări imediatu după convenirea nostra in acestu pavilion; déca'mi permitu a ve molestă — inainte de a fi trecut la lucrul — cu vreo-

amenintia cu occupatiune că mai na-inte. Si acesta e unu simptomu. Serbii inse nu iau nici notitia de tóta alarmă ci se pregatescu si mergu la fruntarii.

Diurnalele bucurescene publica respective reproducă urmatorul a-pel.

Apelul cîtra Franci'.

Fia-care are inaintea ochilor imensulu desastru. Armatatele noastre erau farimate séu prisoniere. Fericiti acei' cari erau morti! Se scie ce avura sa sufere ranitii intr'unu timpu care fu forte rigurosu. Cătu pentru captivi, transportati cu vestimente nesuficiente intr'o clima aspră unde primeau o hrana cu totulu dîferita de aceea cu cari erau obicinuiti, aru fi cadiutu intr'unu numeru multu mai mare din cauz'a lip-selor de totu felinu, déca, nu li's aru fi trimesu, din tóte părtilor, ajutore. Patri'a mama fu negresitul aceea care contribu' mai multu. Venira in urma natiunile streine; ele deteră in raportu cu mijlocele si temperamentul lor, dar' tóte contribu'ra. Aveam pentru noi simpatia poporelor, in lipsa de aceea a guvernelor.

Printre aceste natiuni, un'a mai cu séma se distingea prin abundanta si spontaneitatea tramiterilor sele. Dejă copii se angajase in mare numeru ca sa amestece, pe cîmpulu de onore, săngele lor cu acel'a alu aperitorilor Franciei. Cá si la noi, mai multu chiaru decâtua la noi, natiunea desastrelor noastre gasea tóta lumea incredula, si cându in sfersitu află adeverulu, atunci consternatiunea era generala. Loviturile tunurilor trase asupra Parisului, resunau totu asiă de durerosu in inim'na natiunei române (despre ea vorbim), cîtu si in inim'a Franciei. Ah! pentru ce era ea mica isolata si mai cu séma departata? Si-aru fi oferit cu bucurie totu săngele si bogatiile pentru a ne scapă. Neputinția sa ne ajute intr'unu modu eficace, ea voîsa se serve de o alta arma asiă de putinte in toti timpii: Caritatea. Représentantii teatrale, se organizara, in favórea ranitilor si prizonierilor francesi; se deschise subscriptiuni; tóta lumea contribu'ri. Sume

cîteva cuvinte din partea mea: Ve-rogu onorabililor Domni si frati! sa nu 'mi denegati indulgentia si patientia frătesca, si sa-mi credeti, ca nu facu acestă din mancarime de a vorbi ci o facu mai ánteiu: din deosebitu respectu cîtra loculu, in care ne aflămu; din pietate si gratitudine catra cei ce nu numai prin activitatea desvoltata in vietă, déru chiaru si prin asiediarea remasitelorloru pamantesci in sinulu pamantului acestui locu, au ascuratul comunei acestia' romane omare insemnatate; din deosebita reverinta si stima cîtra cei ce si actualmente lucră barbatesc la augmentarea acestei insemnatăti, si in urma: din consideranti' a importantiiei unui dintre punctele programului nostru, asupra carei voiu sa ve tragă tóta atentiu' cu putine cuvinte.

Suntu in Blasius Domniloru meu! In alu si eses pre diecele anu alu esistentiei nostre, că Asociatiunea transilvana ne aflămu — lauda a totu poternicului crescu si pamantescu si multumita prudentiei, perseverantei, vitalităției romanesci! inca totu că a tare in loculu unde si-a serbatu ea la anulu 1863 a III-a adunare generala sub multu promisito'rele auspicii ale unei ere noue si amica literaturăi romane si culturăi poporului romanu, sub prospecte incantătoare; ne vedem Domniloru si frati lor; dupa patru spredie ce ani desi — dorere! nu sub impregiurări că cele din 1863, dar' totu-si spre nespus'a mea bucuria, inca totu că associati in aceea comună opidana si romanescă

considerabile si rufe parasira Romană, destinate soldatilor nostri in Franci' si Germani'. Elanul eră generalu. Se dedea că pentru o calamitate natională.

Astazi, acesta natiune care fu asiă de generosa pentru noi, in nenorocirile noastre, se gasesce la rendul seu in resbelu.

Numerosi raniti suntu dejă cauti in ambulantile sele. Suntemu in ajunulu marilor lupte, in care tóta armata româna, 30 pâna la 40,000 de omeni, va fi ingagiata. Mii de raniti, pôte voru cadé in sarcina natiunei, cerendu ingrijirile cele mai vigilente si mai costisito're. Români au in unanimitate, dar' resbelul este unu minotauru nesatiabilu.

Óra a sositu, pentru că Franci' sa plateșca sorei sele datori'a de recunoșcinta ce a contractat in 1870. Niciodata Franci' nu a lasat ne achitata o asemenea datoria. Suntemu siguri ca elanul va fi datu si ajutorele voru curge.

Correspondintie.

Ni se scrie:

Sighișoară 18 Aug. 1877 v.

Dle Redactoru! In 6 Aug. fiindu dî de tergu in Cristuru (Székely Keresztr), toti ungurii si secui din giuru pâna aprópe de Ciucu fura convocati la adunare, — Orbán Balázsi Ugrón Gábor (celu dintâi din Odorheiu, celu din urma din Székely Keresztr) au tienutu din unu foisiu dela Hotelul „Coróna“ cuventari diferte pentru inarmare contr'a rusilor, la care ocazione s'a cetitu si o epistolă a lui Kossuth. — In cuventările acestor omeni s'a repetit mai de multe ori ca: „a fene éz pogány muszka a ma-skákot is lenyeli, tehát menjünk a tööröknek segítségre, mert ha a muszka gyözni fog reánk kerekedik a sors és velünk is ugy fog bálni!“

Ungurii toti s'a apromisu intre strigate „Veszsen el a muszka és óláh!“ ca suntu gata a-si versá săngele pentru turcu! — Astfelu au facutu Dnii propagatori si in Odorheiu sec. in

7/8 pâna in Ciucu, — adunandu pe frati' loru de tóta starea si rangulu.

In fine s'a promulgatu din parte-le ca in curendu va avea locu o adunare generală pe cîmpulu comunei (Agyag-falva) Agiafaleu unde a fostu adunarea din 1848 a seculor, de unde s'a ordinat a se culege si cucurudie inca in starea loru nematura. Vedeti dura neutralitatea ungurilor nostri!!

Maierau, in 28 Augustu 1877.

Dle Redactoru! Inca in toamna anului 1872 primiu binecuvantarea Esc. Sele fericitului metropolit Andrei' ca se potu umblă prin România in afaceri de a le bisericei, a cărei' a preotu amu onore se fiu.

In caletori'a mea avui onorea sa cercetezu si pre parintele Demetriu Mateasius rectorul seminariului din Romanu (Moldova') carele me primi cu tóta afabilitatea, ce-lu caracterizarea si cîndu eră sa me deparez, mi facea unu presentu modestu, pre care se-lu ducu ficei mele; si ce cugeta-ti dle Redactoru! in ce a constat presentul acela? Era „Charfa principatelor române“ prelucrata la anulu 1856 de dlu Dubau si de sociulu seu Antonu Parteniu, in carea se afla tóte provinciele invecinate, dupa cum suntu Banatul, Transilvania, Bucovina, Basarabia si unele părți ale Bulgariei.

Dupa ce mi-am plinuit missiunea concretiuta, m'am reintorsu acasa, si soci'a mea, ai cărei parinti se afla in România, avu placere deosebita, vedindu presentul ficei sele. Totu lucrul — dupa cum vede' ti — pôta caracteru familiaru, dar' timpurile se schimbă. In dilele trecute dlu Albert Iános, preotul reformatu de aici, mi face vedint' si se bucură de chart'a amintita, de carea acum'a in presente si uitasemu.

La 9/8 st. n. a. c. dlu jude proces Körössi in absența mea se duse la mine acasa si, presentându-se că din oficiu, ceru dela soci'a mea chart'a de mai susu, ceea ce nu o capată, de o're ce eu fui absentu. La 10/8 n. presiedintele trib. reg. br. Conradsheim me cîteza la Reginu, ia cu mine unu protocol gigantich si me face sa tra-

de educatiune, in care se întâlnia fragedul inventiacelu romanu cu domosulu inventiatoru romanu; se intâlnia si se intelegea tatalu cu fiului despre impartasire si primirea darului spirituali săntu, despre inventiatura carea usioru strabatea la anima, pentru ca venea dela anima.

Dar' ier' numai aici află in acele tempuri o mare parte a tenerilor romani transilvaneni posibilitatea, de a se sustină pre lângă studii pâna la terminarea lor, pentru ca numai aici află multimea celor lipsiti si bravi nutrimentulu materialu, fără de care nu s'a potutu si nu se poate castiga celu spiritualu. Aici si numai aici se plamadea, se dospea, se frementă, se cocea si se impartiā pânea inomisul necessaria celor ce o meritau: se dă acestora „cipaii“, fără de care credet'i mi! multe, forte multe din cele mai eminente talente romane, diamante de inaltă pretiu, aveau sa remâna opace, necunoscute, perduite pentru noi, cari admirandu si folosindu acum productele loru spirituale, ne imprumutâmu cu multumita indeptarea, orientarea nosta din splendoră loru.

Din institutele acestui benecuven-tatu locu au esitu si s'a respandit mai in tóte regiunile locuite de romani, corifeii literaturăi romane si intrepidii luptatori in tóte causele, privitor la imbunatatirea sortii poporului romanu din Transilvania, prin urmare si la cultivarea acestui popor.

Unii dintre acei corifei si antelupatori, ale caroru maretie faptele cu-noscemul parte din istoria, parte din experientă-a-ne propria, avandu multi

mitu acasa dupa charta, ceea ce amu si facutu, ba! ce e mai multu, erá pe aici sa me tiana in arestu preventivu, pâna cându va sosi actutu dela ministeriu, de óre ce eu a-siu fi „bujtagato“ si mai lamurit „daco-romanistu“ si umblu se spargu si se nimicescu liberala si fâra parechia uman'a constituine magiara. Ce ce va alege din totu lucrulu nu sciu, destulu ca pâna un'alt'a s'a datu ordinu (óre de unde vine poterea acésta?) pre la oficiantii dela posta, cá se-mi desfaca tóte chartie si epistolele, ce mi-aru sosi din vre-o parte.

Judecati dle Redactoru, in ce pusiune se afla atotu-putericu nostri, cându ajungu sa se téma si de mine, carele sum unu preot român cu 100 de familii si trebuie sa me sustienu din ostenele proprie dupa micutia mea proprietate eredita dela parinti, fâra cá se-mi plesnesc prin minte se me apucu *eu* de reintemeiarea imperaticei lui Traianu! Nu mi-amu denegatu si nici ca-mi voiu denegá vreodata simtiemintele românesci, cu atâtua mai vertosu atunci, cându sciu cu posibilitate, ca pre stapânii nostri intru atât'a i mustra consciintia pentru ne-trebnicile loru, in cătu nu au nici unu momentu de odichna si multiamire cu ei insisi.

Amu rabdatu si rabdu insulte preste insulte din partea dujmaniloru, dar' dela unu timpu nu mai potu, de óre ce si eu tienu multu la simtiul de onore si la demnitatea na-tiunei mele; de aceea trebuie se aduce la cunoscintia publica numai unele din cele nenumerante, pre care de le comiteam eu, seu altu român, inca de pre atunci eram osindit in paradisulu celu din Vatiu, in care se desfă-teza sermanulu Mileticiu. In lini'a prima trebuie se-mi esprimu compatimirea fatia de prelatii bisericiei reformate, carea consacrâza de preoti, persoane cá pre dlu preotu localu *Albert Iános*. Acestu individu a produs numai reu in comun'a nôstra, de cându a ocupat locul tataneseu, carele traiâ in cea mai buna armonia cu repausatulu meu parinte protopopu Stefanu Branea. Locutorii cei pacinici ai comunei Maiereu, de cându a venit u dlu Albert intre

noi, se paru a nu mai iesi din certe; mai ieri alalta-ieri numitulu domnu 'mi rapí cimiteriulu promitiondu-mi vedi dómne ca mi-va dâ densulu altulu mai acomodatu, dar' acum nici ca mai vrea sa scie. Totu acestu renunmitu domnu amagi pre poporenii sei si-i facu sa se deoblige, ca nu voru mai veni se-si măcine bucatele la mór'a mea, nu mai cá se me ruineze; dar' poporulu vedienduse intr'adeveru dusu pre ghiacia, s'a saturatu pâna in gâtul de densulu si astadi mai e gata se-lu alunge din comuna.

Atâtua este de iubitu colega Alberth Iános de cătra poporenii sei, in cătu nu arare ori s'a insinuatu la mine si pâna la 20 familii magiare rugându-se-i primescu de poporenii si credinciosi ai bisericiei mele: ceea ce in interesulu pacei nu amu facutu-o — pre unulu inse, de care-le nici de cum nu amu scapatu de si multu m'amur apanratu de dinsulu, au trebuitu se-lu primescu si din „Andrisu“ l'amur prefacutu in „Andreiu“.

Dlu Albert Iános cu unu cuventu e intrigantulu si urdioriulu tuturorule retelelor din comun'a nôstra; densulu si caus'a incuisitiunei, ce a cadiutu asupr'a-mi cá si din seninu; densulu s'a dusu pe la cei divini (!) si m'a denunciatu ca a-siu umblá se restornu totu ce e ungurescu si a-siu fi celu mai mare daco-romanistu de pe aici. Se-i fia de bine! dar' se nu uite, ca resplat'a lui multa va fi la . . . . .; Me miru inse, ca auctoritatile mai inalte civile nu vedu cu cine aú de lucru si dau credientu la tóte fleacurile, dupa cum se va vedé la tim-pulu seu.

Dar' dle Redactoru, ce sa ne mîramu de infriosiatiu (!) nostri stapâni, ca se temu de tóte nalucirile firesce nascocite prin taberile contrarilorloru? Ei atâtua suntu de negri la inima, cătu ochii sufletului loru nu mai potu cuprinde nici un'a radia de lumina.

„Illiacos intra muros peccatur et extra“; nu e destulu ca stau pâna in grumadi in fâradelegi, care acum i mustra neincetatu; preste acestea mai gramadescu pre intrecute atâtua „pasia“, „basi-bozuculu“ dar' la aceste nu au ochi nici urechi, aceste suntu fapte

patriotice „more avitico.“ Defraudarea celor 2100 fl. v. a. ce s'a constatatul dejâ ca a comisul'ostul colectoru de aici *Orbán Iános*, nu voiesce sa o vadu nimenea; comun'a trebuie se suferu si se-si vende vit'a cea din urma, pentru-cá sa acopere fraud'a acelui sierlatanu. Bietii ómeni (majoritatea absoluta unguri) intru atâtua s'a seturata de ai loru, in cătu acum nu mai voru se puna in comun'a nici unu oficialu de unguru, ci totu nu mai de romanu, de óre-ce (chiaru ei marturisescu) acesti'a suntu ómeni sinceri.

Simtiul de iubire crestinescu si de umanitate este atâtua de tocitu in dlu colegu, Alberth Iános incâtu pre la anulu 1872, cându 75 familie din comun'a nôstra le arsera tóte edificiile economice, aducându comitetulu parochial reformatusu, cá sa se dee celor arsi căte unu lemnu de stejaru gratuitu din padurile colosal ale bisericei loru, care conclusu fiindu aprobatu si de ppresb. loru, d-sea a intervenit u tóte poterile, de acestu conclusu umanu s'a casatu, si acésta din cauza, ca nu cumva se-mi-se vina si mie, cá unulu dintre cei arsi vre-o ascia din padurea unguresca.

Cându fu alegerea de membri in comitetulu ctensu aici in Maierau, se scôla in adunarea presideata de dlu pre atunci vice-comite *Horvath*, unu domnu proprietariu din Holtmaros cu numele *Bittoi* si afirma ca densulu e nobilu, cea ce scia lumea ca nu e adeveratu; mi-am permisu a lu rogá se ne documenteze originea de nobilu, dar' densulu intornandumi spatele me indruma la . . . . . dicându acolo publice, se-i cletescu diplom'a. Dlu vice-comite inse nu afla lucrulu acesta infamu demnul de aten-tiune. Ce dice-ti la ast'a dle Redactoru?

Inchis acoste, ca ce ocupu prea multu spatiu, dar' ve rog se benevoi-ti a le publica in totu cuprenstulu.

Ioanu Branca,
parochu gr. or.

Varietati.

* * * La afacerea intre Bendorfu si Altien'a. Cá sa nu fia onor. publicu

vare a interesselorul poporului romanu, iér' acum ne stralucescu pentru totudeun'a din mormintele, in cari odih-nescu, prin dispositiunile si midiul-cele ce ne-au lasatu spre ascurarea mentionatei promovari de interese romane si pentru infinitulu venitoriu. Sa ne ducemu la mormintele acestoru bine-facatori ai nostri, cu preferintia si conformu rogariei mele din anulu trecutu, la celu mai prospetu dintre ele, la alu marrelui si nemuritoriului archiereu *Ale-sanderu St. Siulutiu*, la alu ace-lui a bunu si adeveratu romanu, căruia inca aveu de a-i multiam in lini'a prima esoperarea si intemeierea acestei salutare institutiuni române: a Asociatiunei transilvane. Sa mergem domnilor si fratilor, si sa constatâmu acolo prin fapta, ca déca „tine eminte“ romanulu reulu, ce i's-a facutu, eludieu nu uita nici binele, ce i's-a arestatu; sa dovedimu prin fapta, ca nu pote fi ingraturu romanulu, ca gratitudinea e o sacra proprietate a lui. Sa binecuvantâmu acele morminte si sa multiamu celor ce odihnescu intr'ensele din adenculu inimelor nôstre pentru imensele bunatati, ce ne-au arestatu si ne-au lasatu. In debilulu semnu de recunoscintia si spre imbarbatarea nôstra si a urmatoriloru nostri la fapte, asemenea celoru implinite prin acei bine-facatori, sa apromitemu acestora ser-batoresce: ca le vomu conserva dulcea memoria pentru totu-deun'a si ca in cătu numai ne voru iertă puterile, vomu cercâ si noi a-i imită intru tóte, — si in urma:

Dérutu acum voiu terminâ in data Domnilor si fratilor! Numai vre-o căte-va modeste observâri amu sa mai facu la alu patrulea punctu din programul siedintie nôstre a II-a.

Dupa punctulu citatul aveu sa alegem cu ocasiunea acésta, presedintii, oficiilii si membrii comitetului Asociatiunei. Aveu sa imprimu unu „actu“ intru adeveru „de mare importantia“ pentru realizarea scopurilor urmarite de cătra Asociatiunea nôstra.

Mi permitu a vorbi de acum putientelul la acestu actu chiaru din

sedusu prin tendintiosele comunicari ale foliloru nemtiesci locali, se espune starea cea adeverata a lucrului in urmatorele:

Comun'a româna Bendorfu jace imediatu lângâ Hirtibaci; ér' hotarul de preste Hirtibaci se tiene adi de Altien'a, de-si Bendorfenii inca si la anulu 1851 fura introdusi prin forurile militari de atunci in folosint'a hotarului acestu'a situatu chiaru lângâ Bendorfu. Destulu ca adi se tiene hotarul acesta de Altien'a inse locuitori din Bendorfu posedu rituri intregi pre elu cá proprietate privata. Cu tóte acestea altienarenii intielegu dreptulu de proprietate astfelu, ca bendorfenii sa-si pôta folosi pamenturile sele numai dupa cum le vine altienarenilor la socotela; neiertandu-le bendorfenilor nici chiaru cându 'si cara bucatele sa-si pasca vitele pre pamen-turile loru proprii.

Dupa incercari zadarnice de a si separa de totu pamenturile sele, bendorfenilor le succese in fine inca la anulu 1874 a-si esoperâ o sentintia judecatorescu, prin carea fura aperati in liber'a folosintia a proprietătiei loru; ér' altienarenilor li se intredise stârnirea posessiunei bendorfenilor pre lângâ pedepsa de 500 fl. v. a. Aceasta sentintia se aprobâ in tóte instantiele si escutarea ei se ordinâ expresu din partea mar. Curii reg. ung. cá foru de cassatiune.

Cu tóte acestea altienarenii 'si continuara volniciele loru, nimicindu in mai multe renduri semanaturile bendorfenilor. Er' escutarea sentintei judecatoresci intempina pâna adi pedeci alcum neindatimate.

Vediendu in fine altienarenii ca pre calea judecatorescu nu le succede acoperirea nedreptatilor comise fatia de bendorfeni, 'si incercara noroculu pre calea administrativa. Si ací eata ca au mai multu succesu. Dlu pretorul actualu ii opresce pre bendorfeni, pre bas'a statutul agrarui! dela aperarea mosiorei loru; altienarenii insa pradéza si nimicescu semanatul bendorfenilor dupa cum le place.

Astfelu au bagatu altienarenii si si in luni'a trecuta stava de cai in cucurudiele bendorfenilor si déca

considerarea marei lui importante. Dorescu forte, cá tocm'a pentru ca-i atâtua de importantu actul acesta, sa ne pregatim cu totii cătu se pote de bine pentru cea mai corespundetore, pentru cea mai salutaria imprimire a lui.

La realizarea dorintieei acesteia a mele s'aru contribu — dupa modest'a-mi parere — forte multu, déca toti acei onorabili membrii ai Asociatiunei, cari n'au apucatu a audí séu a ceti, ori au scapatu din memoria cuventulu rostitu asupr'a unui asemenea actu in adunarea generala dela Dev'a din 10—11 Augustu 1874 de cătra prea demnulu ei conducatoru de atunci si tiparit u fóia Asociatiunei Nr. 19 din 1874, si-aru castigá, inainte de a pasi noi la mentionatele alegeri, deplin'a cunoscintia a acelui cuventu si aru apretiu rogarea cu-prinsa intr'ensulu, carea suna asiá: „Cu tóta sinceritate animei mele Ve rog Domnilor, cá inainte de tóte sa aveti inaintea ochiloru interesele Asociatiunei, si numai dupa aceea sa dati intrare la anim'a Domnielor Vôstre inspiratiunilor amicali!“

In cretinția, ba chiaru in convingere, ca se va si face acésta, salutu pe onorabili membrii ai Asociatiunei, aflatii aici, cu celu mai cordialu „bine Ve amu aflatul!“ ér' pe cei ce au alergat din apropiere si din de partare incóce, i salutu cu celu mai caldurosu „bine a-ti venit fratilor!“ si invitându pe toti la lueru, deschidu siedintia adunarei generale a XVI.

dintre noi placut'a ocasiune, si onoreea de a fi fostu martori oculati ai bine-facatorei loru activitatii, 'si afla eter-nulu repausu in sinulu pamentului acestui locu; iér' altii, consotii ai loru, adauga inca, spre mängaierea si nespus'a nôstra bucuria! — la insem-natatea si glorificarea locului acestui'a, lucrându in elu neincetatu si cu totu deadinsulu spre binele nostru alu tu-turorul: la perfectionarea literaturei române si la cultivarea poporului ro-manu.

Constatându deci cu placere si indestulire tóte acestea, sa profitâmu, Domnilor si fratiloru, de ocasiunea adunârei nôstre de aici si mai ântaiu.

Sa salutâmu loculu acestu'a „palestr'a muselor române“ cu tota amorea si stim'a fiiésca si fra-tiésca; sa-lu ascuramur despre respectu, cei vomu pastrâ pentru totudeun'a in recunoscerea beneficialor primiti in elu si dela elu; dar' totudeodata saluâmu si sa facem, că sa ia si ceilalti frati ai no-strii absenti angajamentulu, obligamentulu, de alucrâ din tóte poterile, cá sa devina cătu mai curundu si cătu mai multe comune române din Transilvanie provedinte cu institute de educatiune, asiá precum e provediutu Blasiulu — apoi: sa ne aducem cu pietate aminte, de cei ce intr'atâ si-au iubitu neamulu, au iubitu poporul romanu, cătu nu numai au traitu, dar' au si moritu pentru elu, in folosulu lui; eari pâna cându erau in viétia, lucrau din tóte poterile loru, fâra de nici unu pregetu, la omnilateral'a promo-

Sa dâmulauda a totu po-

